

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4SŽ/1/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016010004
Dátum vydania rozhodnutia:	03.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016010004.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkyň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Pribelskej PhD. v právnej veci navrhovateľky: MAC TV, s r.o., so sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, právne zastúpená: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, Bratislava, IČO: 36 731 544, proti odporkyni Rada pre vysielanie a retransmisiu Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova ul. č. 8, P.O.BOX 155, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/65/2015 zo dňa 10. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/65/2015 zo dňa 10. novembra 2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke u k l a d á povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie 500,- € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Navrhovateľka sa včas podaným opravným prostriedkom, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 05.01.2016 domáhala postupom podľa ustanovení § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/65/2015 zo dňa 10.11.2015.

Odporkyňa (ďalej aj ako „Rada“), ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia správneho orgánu (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“), rozhodnutím č. RP/65/2015 zo dňa 10.11.2015 vydaným v správnom konaní 611/SKO/2015, uložila navrhovateľke za porušenie povinnosti uvedenej v § 20 ods. 3 zákona č.

308/2000 Z.z. s tým, že dňa 20.03.2015 v čase o cca 09:15 hod. odvysielala v rámci programovej služby WAU program Najlepší dom vyhráva - USA, bez označenia piktogramom Jednotného systému označovania, ktorý obsahoval scény, ktoré naplnili hodnotiace kritériá predmety vyvolávajúce strach a zobrazenie prostredia v tmavých a pochmúrnych farbách, podmieňujúcich jeho klasifikáciu ako nevhodného pre maloletých divákov do 7 rokov, čím navrhovateľka jeho klasifikovaním ako univerzálneho programu nesprávne uplatnila Jednotný systém označovania, sankciu - pokutu 700,- €, ktorá bola určená podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z.

II.

Proti predmetnému rozhodnutiu správneho orgánu podala navrhovateľka včas opravný prostriedok - odvolanie z dôvodov, že odporkyňa svojím rozhodnutím zasiahla do základného práva navrhovateľky na spravodlivé súdne konanie, súdnu a inú právnu ochranu a slobodu prejavu a šírenia informácií, garantované Ústavou Slovenskej republiky. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľka v odôvodnení odvolania ako prvé namietala, že odporkyňa nevykonala dôkaz, resp. nevyhotovila zápisnice o vykonaní dôkazu, čo podľa navrhovateľky predstavuje nezákonný postup odporkyne s následkom nezákonného rozhodnutia. Odporkyňa uviedla, že podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia sú záznamy z vysielania programovej služby WAU a prepis/popis skutkového stavu, navrhovateľka však namietala, že odporkyňa buď uvedené dôkazy nevykonala vôbec alebo ich nevykonala v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“). Ak z rozhodnutia Rady vyplýva, že rozhodnutie Rady je postavené na skutočnostiach, ktoré bolo možné zistiť výlučne vykonaním obrazovo-zvukového záznamu, je potom nevyhnutné, aby z obsahu správneho spisu bolo možné urobiť spoľahlivý záver o tom, že členovia Rady (každý člen Rady, ktorý hlasoval o uložení sankcie) sa oboznámili s obsahom obrazovo-zvukového záznamu, t.j. že skutočne vzhľadli obrazovo-zvukový záznam. Vykonanie takéhoto dôkazu je možné preukázať výlučne len formou zápisnice o vykonaní dôkazu podľa ustanovenia § 22 ods. 1 správneho poriadku.

Vzhľadnutie obrazovo-zvukového záznamu je štandardný spôsobom, akým členovia Rady môžu získať priame a nesprostredkované povedomie o skutočnom obsahu odvysielaného spotu. Takýto dôkazný prostriedok (ohliadku) nie je možné nahradiť analýzou ani prepisom, nakoľko tieto sú až druhotným, sprostredkovaným náhľadom na vec, navyše nie nestranným.

Navrhovateľka má za to, že z administratívneho spisu Rady, ani zo zisteného skutkového stavu veci nevyplýva, že by sa akýkoľvek člen Rady oboznámil s jedinými dôkazmi v konaní a taktiež nevyplýva, že ak sa aj oboznámili s predmetnými dôkazmi, tieto neboli vôbec vykonané, tzn. vykonané v súlade so správnym poriadkom a o ich vykonaní nebola spísaná zápisnica.

Vyhotovenie zápisnice z vykonania dôkazu je podľa navrhovateľky významnou procesnou zárukou, pretože táto je objektívnym popisom priameho pozorovania, formalizovaným súhrnom, ktorý obsahuje najmä súhrn formálnych údajov miesta, času a označenia úkonu, identifikáciu prítomných osôb, popis priebehu predmetného úkonu a ďalšie zákonné požiadavky podľa ustanovení správneho poriadku.

Podľa navrhovateľky, odporkyňa pri vykonávaní dôkazov postupovala v rozpore so správnym poriadkom. V prípade, ak spis správneho orgánu Rady neobsahuje zápisnicu o vykonaní dôkazu (vzhľadnutí obrazovo-zvukového záznamu) a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia Rada opakovane poukazuje na skutočnosť, že sa so záznamami oboznámila, ide o podstatné porušenie ustanovení o konaní pred správnym orgánom, ktoré má za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Navrhovateľka ďalej namietala, že odporkyňa nedostatočne odôvodnila existenciu a splnenie podmienok proporcionality na možné obmedzenie slobody prejavu. V tejto súvislosti navrhovateľka uviedla, že väčšinu základných práv možno obmedziť v akomkoľvek verejnom zaujme. Sloboda prejavu sa však

neradí do takto spojenej väčšiny. Slobodu prejavu je možné obmedziť len v takom druhu verejných záujmov, ktoré sa výslovne uvádzajú v čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. To znamená, že obmedzenie slobody prejavu je zákonné a prípustné len vtedy, keď sa splní formálna podmienka zákona a dve kumulatívne materiálne podmienky. Ak orgán verejnej moci zasahuje do základného práva navrhovateľky alebo toto obmedzuje, je na ňom, aby preukázal, že existoval na to legitímny dôvod vychádzajúci z verejných záujmov vymedzený v článku 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a takýto zásah bol zároveň aj proporcionálny (nevyhnutný v demokratickej spoločnosti).

Navrhovateľka namietala, že Rada skúmala, či je možné zasiahnuť do slobody prejavu, len prostredníctvom osvedčenia formálnej podmienky pre možné obmedzenie slobody prejavu, tzn. či obmedzenie bolo „predpísané“ právnym predpisom o sile zákona a prostredníctvom osvedčenia len prvej materiálnej podmienky pre možné obmedzenie slobody prejavu. Po osvedčení týchto skutočností, tzn. existencii ustanovenia § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. a konštatovaní, že zákonné ustanovenie sleduje legitímny cieľ v podobe ochrany mravnosti, sa Rada už nezaoberala osvedčovaním druhej materiálnej podmienky pre obmedzenie slobody prejavu a svoj postup zdôvodnila len všeobecnými postulátmi o dvoch rovinách proporcionality, ktoré však nijako neaplikovala na konkrétnom prípade.

Podľa názoru navrhovateľky, odporkyňa neskúmala, či je obmedzenie slobody prejavu proporcionálne (druhá materiálna podmienka), resp. proporcionality skúmala nevhodne a nedostatočne. Napadnuté rozhodnutie je tým pádom nedostatočne a nezrozumiteľne odôvodnené, čím sa stáva nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a pre nezrozumiteľnosť a zakladá odvolací dôvod podľa ustanovenia § 250j ods. 2 O.s.p.

III.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k predmetnému opravnému prostriedku navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/65/2015 zo dňa 10.11.2015 potvrdil.

Odporkyňa má za to, že napadnuté rozhodnutie je riadne odôvodnené, vydané na základe správnych skutkových a právnych záverov, výšku pokuty považuje tiež za plne odôvodnenú, napadnuté rozhodnutie nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť a rovnako ani postup odporkyne v predmetnom správnom konaní nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odporkyňa k vykonanému dokazovaniu uviedla, že navrhovateľke poskytla možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a spôsobu ich zistenia a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení, pričom navrhovateľka bola zároveň poučená, že pokiaľ svoje práva nevyužije, odporkyňa rozhodne aj bez jej stanoviska. Ako vyplýva zo samotného znenia rozhodnutia č. RP/65/2015, podkladmi pre jeho vydanie boli záznam vysielania programu Najlepší dom vyhráva - USA zo dňa 20.03.2015 a prepis/popis skutkového stavu. Odporkyňa pri svojom rozhodovaní nepoužila žiadne ďalšie podklady, nakoľko dospela k záveru, že skutkový stav veci bol dostatočne a spoľahlivo zistený, a to preskúmaním vyššie uvedených podkladov pre rozhodnutie, súčasťou ktorého bolo aj zhliadnutie záznamov vysielania predmetného programu odporkyňou. Z povahy podkladu pre rozhodnutie - záznamu vysielania, je zrejmé, že je možné sa s ním oboznámiť len jeho zhliadnutím.

Odporkyňa vyjadrila súhlas s tvrdením navrhovateľky, že písomný prepis/popis skutkového stavu nie je možné zamieňať ani stotožňovať so zápisnicou o vykonaní dôkazu, nakoľko písomný prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania. Písomný prepis/popis skutkového stavu slúži na zachytenie obsahu skutkového stavu zaznamenaného na technickom nosiči, t.j. na hmotnom substráte, do písomnej podoby, v ktorej je možné ho potom použiť na účely správneho konania, t.j. zaslať ho účastníkovi konania ako jeden z podkladov pre rozhodnutie a dať mu možnosť sa k jeho obsahu vyjadriť a v konečnom dôsledku ho použiť ako súčasť odôvodnenia rozhodnutia.

Skutkový stav v tej najhodnovernejšej podobe je zachytený len v podobe záznamov vysielania, avšak vzhľadom na písomnosť správneho konania, ako aj jeho konečného výstupu vo forme písomného rozhodnutia, je nutné tento obsah preniesť do písomnej podoby, v ktorej je zaznamenaný (prepísaný) text a popísané dianie, ktoré sa vyskytne v obrazovej zložke. Písomnosť označená v administratívnom spise ako prepis/popis skutkového stavu je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia a je tiež písomnosťou, ktorá sa zasiela účastníkovi konania už pri začatí správneho konania práve z dôvodu, aby sa mohol k jej obsahu ako k jednému z podkladov pre rozhodnutie vyjadriť.

Vzhľadom na uvedené je podľa odporkyne potrebné prepis/popis skutkového stavu, ktorý je súčasťou administratívneho spisu a zároveň je obsiahnutý aj v rozhodnutí správneho orgánu, vnímať výlučne ako prejav zásady písomnosti správneho konania a z toho dôvodu ho nie je možné zamieňať, resp. ho považovať za dokument, ktorý by suploval zápisnicu o zhladaní záznamov vysielania odporkyňou. Nakoľko navrhovateľka v rámci správneho konania neuviedla žiadne konkrétne námietky voči podkladom pre rozhodnutie, nepovažovala odporkyňa záznam vysielania samotného programu a prepis/popis za sporný.

Odporkyňa nesúhlasí s tým, že pochybila pri posudzovaní naplnenia kritérií podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Odporkyňa skúmala splnenie povinnosti vysielateľa na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať Jednotný systém označovania ustanovený vyhláškou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 589/2007 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o jednotnom systéme označovania audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimediálnych diel, programov alebo iných zložiek programovej služby a spôsobe jeho uplatňovania a tiež sa náležite zaoberala a vysporiadala s kolíziou ústavou zaručených práv a právom chránených záujmov na stranách 9 - 10 napadnutého rozhodnutia.

Právo slobody prejavu patrí medzi základné politické práva v právnom poriadku každej demokratickej spoločnosti a v právnom poriadku Slovenskej republiky je zakotvené v čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky. Avšak sloboda prejavu nie je bez hraníc, t.j. nemá absolútny charakter. Ústava Slovenskej republiky ustanovuje možnosť obmedzenia slobody prejavu a práva na vyhľadávanie a šírenie informácií ako ochranu pred zneužitím slobody prejavu na zásah do iných ústavou garantovaných práv. V prípade vzájomného konfliktu ústavou garantovaných práv Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej doterajšej judikatúre už viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd (resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách) treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy.

Sloboda prejavu je garantovaná len do tej miery, pokiaľ v neprimeranom rozsahu nezasahuje do základných práv a slobôd a právom chránených záujmov iných, prípadne do iných záujmov chránených právnym poriadkom krajiny. V takých prípadoch je nutné hovoriť o jej obmedzení a výnimkách, kedy je potrebné zasiahnuť do slobody prejavu. Odporkyňa taktiež poukázala na test proporcionality, ako aj na splnenie jeho požiadaviek, uvedených v napadnutom rozhodnutí.

Odporkyňa je toho názoru, že jej prináleží skúmať zachovanie proporcionality len v druhej rovine, ktorou je rovina obmedzenia slobody prejavu uplatnením konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade. Aplikácia ustanovenia § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. obmedzujúceho slobodu prejavu je teda v každom konkrétnom prípade otázkou posúdenia, či existujúci skutkový stav možno pod toto ustanovenie subsumovať. Po posúdení nevhodných obsahov v predmetnom diele podľa § 1 ods. 5 Jednotného systému označovania, Rada konštatovala klasifikáciu programu ako nevhodného pre maloletých do 7 rokov ako žiaducu.

IV.

Najvyšší súd ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 O.s.p. a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. a po preskúmaní dôvodov

uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu, ako aj s obsahom rozhodnutia odporkyne č. RP/65/2015 zo dňa 10.11.2015, ako aj s obsahom zvukovo-obrazového záznamu, dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne potvrdí.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.) Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 druhá veta O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby sa nevysielali programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, najmä také, ktoré obsahujú pornografiu alebo hrubé, neodôvodnené násilie.

Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu (ďalej len „jednotný systém označovania“).

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielateľ programovej služby je povinný zohľadniť vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých a zabezpečiť ich časové zaradenie v súlade s podmienkami ustanovenými osobitným predpisom.

Podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z., vysielateľ programovej služby je povinný uplatniť jednotný systém označovania aj v programovej ponuke, a to v prehľade programov, ktorý poskytuje na zverejnenie periodickej tlače a ostatným hromadným informačným prostriedkom; vysielateľ televíznej programovej služby je povinný uplatniť jednotný systém označovania aj vo vlastnom vysielaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu podľa odseku 1 písm. d/ rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a/ a c/, ods. 3 písm. k/, § 20 ods. 1 a 4, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia (§ 2 ods. 1 písm. b/) alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia (§ 2 ods. 1 písm. e/).

Podľa § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto

zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

Podľa § 67 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663,- € do 66 387,- € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99,- € do 19 916,- €, ak

- a) porušil územný rozsah vysielania,
- b) neposkytol vysielací čas v naliehavom verejnom záujme [§ 16 ods. 3 písm. j)],
- c) nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 3),
- d) porušil podmienky na vysielanie sponzorovaných programov a sponzorovanej programovej služby,
- e) vysiela programy a ostatné zložky programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťou podľa § 16 ods. 2 písm. c),
- f) porušil podmienky na umiestňovanie produktov (§ 39a),
- g) nesplnil povinnosť podľa § 18d ods. 3.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny poriadok) okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 22 ods. 1 správneho poriadku o ústnych podaniach a o dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku je správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 1 ods. 4 Vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 589/2007 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o jednotnom systéme označovania audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimedialných diel, programov alebo iných zložiek programovej služby a spôsobe jeho uplatňovania (ďalej len „vyhláška“), audiovizuálne diela, multimedialne diela, programy poskytované prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby sa klasifikujú ako nevhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, ak obsahujú

- a) agresívne útočiacie živé bytosti a predmety vyvolávajúce strach,
- b) zobrazenie prostredia v tmavých a pochmúrnych farbách alebo scény s príliš hlučnou hudbou alebo

náhlymi zvukovými zmenami,

c) vynútené násilie voči bezmocným, najmä voči deťom alebo zvieratám, alebo

d) zobrazenie ohrozenia rodičovských vzťahov alebo rodiny.

Podľa § 1 ods. 5 vyhlášky obsah audiovizuálnych diel, multimediálnych diel, programov poskytovaných prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programov alebo iných zložiek televíznej programovej služby sa posudzuje z hľadiska

a) kontextuálneho výskytu hodnotiacich kritérií nevhodnosti alebo neprístupnosti v diele, v programe poskytovanom prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a v programe alebo inej zložke programovej služby,

b) spôsobu a formy spracovania alebo zobrazenia jednotlivých hodnotiacich kritérií vzhľadom na charakter a druh diela alebo programu, umeleckého a morálneho posolstva diela alebo programu a

c) intenzity a frekvencie výskytu hodnotiacich kritérií nevhodnosti alebo neprístupnosti v diele, v programe poskytovanom prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a v programe alebo inej zložke televíznej programovej služby.

Podľa § 1 ods. 6 vyhlášky obsah každého audiovizuálneho diela, multimediálneho diela, programu poskytovaného prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, programu alebo inej zložky televíznej programovej služby sa klasifikuje samostatne; to neplatí pre zložku televíznej programovej služby, ktorá je určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie a programy (ďalej len „upútavka“). Obsah každej časti seriálu, série alebo cyklu sa klasifikuje osobitne.

Úlohou senátu Najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým bola navrhovateľke uložená sankcia - pokuta 700,- € podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinností podľa § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený najvyššiemu súdu vyplýva, že v predmetnej veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania zo dňa 09.06.2015, ktoré bolo doručené navrhovateľke dňa 25.06.2015 spolu s prepisom skutkového stavu - predmetnej časti odvysielaného programu. V administratívnom spise je pripojený audiovizuálny záznam programu Najlepší dom vyhráva - USA na programovej službe WAU, vysielaného v relevantnom čase.

Zo spisového materiálu, predovšetkým zo zvukovo - obrazového záznamu obsahujúceho program Najlepší dom vyhráva - USA v inkriminovanom čase, teda dňa 20.03.2015 o cca 09:15 hod., má súd za preukázané, že predmetný program bol odvysielaný, tak ako to uvádza odporkyňa a v predmetnom programe boli obsiahnuté nasledovné scény:

09:15:09 začiatok programu Najlepší dom vyhráva - USA

V úvode programu sa predstavia súťažiaci, ktorí súťažia o najstrašidelnejší halloweenský dom. V programe súťažili Z., B., A. a M.. Súťažiaci charakterizujú svoje domy a ich halloweensku výzdobu, hodnotia a bodujú domy svojich súperov, teda ich strašidelnú výzdobu. Vlastník domu s najväčším počtom bodov vyhrá súťaž, a tým aj 10 000 dolárov. Medzi hodnotiace kritériá patrí štýl, originalita a strašidelnosť domov. B. je učiteľkou telesnej výchovy a zdravotníctva. M. je učiteľkou výtvarnej výchovy na dôchodku. Tematikou jej Halloweenu je festival duší. Jej dom je plný strašidelných spiacich duší. V rýchlych prestrihoch predstavuje svoje figuríny. Halloweenska výzdoba je pre ňu aktom lásky. A. je slobodná mamička a telepatické médium. Štýl jej domu je viktoriánsky, je tajomný. Má skúsenosti s nadprirodzenými javmi, už odkedy bola dieťaťom. Z. pracuje pre energetickú spoločnosť. V tomto programe však vystupuje ako majiteľ pohrebného ústavu.

V úvodnej časti programu všetci súťažiaci naráchlo predstavia svoje domy a ich výzdobu.

09:15:12 Hlas: „V tomto naozaj strašidelnom halloweenskom vydaní ... sa s vami naši štyria vlastníci domov podelia o svoje hrôzostrašné domy.“

09:15:25 M. hovorí: „Toto je dom, v ktorom by mohla žiť krásna vrahyňa so sekerou.“

09:15:29 v zrkadle zaškrvnenom krvou zobrazená súťažiaca A. so sekerou. V nasledujúcich prestrihoch sa objaví rakva s mŕtvolou a smrčka s kosou,

09:15:32 v miestnosti s fialovou stenou je zobrazená vaňa s krvou, s atrapami dvoch odseknutých rúk, pri ktorej stojí B.. Na vani je taktiež možno vidieť krvavé odtlačky rúk a nôh,
09:15:35 na bielo-zlato-červenom vzorkovanom tanieri zobrazený mozog, jeho atrapa. Je umiestnený na stole s červeným obrusom medzi ostatnými taniermi, fľašou a kartami. Na stole sa tiež nachádza atrapa ruky a kúsok misky plnej neidentifikovateľných vecí,
09:15:37 A. reaguje na rakvu ako súčasť interiéru: „Rakva, zbožňujem, zbožňujem, zbožňujem!"
09:15:39 záber na tri súťažiaci (A., M., B.), pričom A. kľučí pri rakve a za ňou sa nachádza atrapa ľudskej kostry,
09:15:40 záber na ľudské telo v jeansoch rozseknuté napoly, umiestnené na kuchynskej chladničke striebornej farby. V nasledujúcom prestrihu je vidno z neho akoby trčiacu vnútornosť,
09:15:41 Z.: „Toto je jedno tučné mŕtve telo."
09:15:45 mäsiar s čiernymi rukavicami a sekáčom v ruke v miestnosti postriekanej krvou seká atrapu odrezanej ľudskej nohy,
09:16:32 v prestrihoch je možno vidieť krv, sekáč, odseknutú atrapu ľudskej nohy a na lane visiace atrapy odseknutého chodidla a ruky,
09:16:34 B.: „Môj štýl je hrozivý, prišerný. halloweensky strašidelný strašidelný „ ... „Na mojich rekvizitách je najúžasnejšie to, že som ich vyrobila sama. Všetky. Od cintorínov, krvi, cez črevá a zombíkov pojedajúcich mozgy" ... „Tí, ktorí majú slabšie žalúdky, to možno nezvládnu."
09:16:39 záber ukazujúci stenu poliatu krvou s odtlačkom zakrvavenej ruky,
09:16:41 na drevenej palici visiaca hlava (atrapa), ktorej vidno časť mozgu. Je krvavá a pravé oko má napoly vydlabané, v pozadí stena poliatá krvou a polica s nádobou s ľudským okom,
09:16:42 zo sivého vreca trčiacie črevá,
09:16:53 na lanku visiace srdce,
09:16:55 v trávě sediaci bábika požírajúca si pravú nohu. Vedľa nej sa nachádza hlava z inej bábiky a za ňou zelený drevený stôl,
09:17:09 B. nesúca antikorový hrniec, z ktorého trčí atrapa nohy.

V nasledujúcom prestrihu je zobrazený odrezaný prst, následne pečeň a po nej aj už spomínaná napodobenina napoly rozseknutej mŕtvoly v jeansoch s trčiacimi vnútornosťami,

09:17:15 visiace kliešte a píla poliate krvou,
09:17:35 M.: „Tematikou môjho Halloweenu je festival duší a toto je dom plný strašidelných spiacich tajomných duší."
09:18:14 A. so sekerou v pravej ruke stojí pri umývadle, ktoré je zašpinené od krvi,
09:18:24 A.: „Šťastný Halloween a vitajte v mojom dome, v ktorom práve straší. Radšej by ste mali utiecť." ... „Cítim sa oveľa lepšie s mŕtvymi, pretože nedokážu spôsobiť až toľko problémov ako tí živí."
09:18:31 A. so sekerou v pravej ruke stojí pri akoby zakrvavenej vani s odtlačkami rúk a nôh, v ktorej je možno pozorovať atrapy rozseknutej ľudskej ruky, nohy a mozgu,
09:18:40 v zrkadle postriekanom krvou zobrazená A. so sekerou. V nasledujúcich prestrihoch rakva s mŕtvou a smrťka s kosou. Potom nasledujú rôzne atrapy zombíkov,
09:19:10 na posteli pri sediaci Julii ležiace dve mŕtvoly. Tá na pravej strane je celá zakrytá a následne sa dvíha,
09:19:31 záber na zakrvaveného kričacieho zombíka.

Z. dom:

Z. víta súťažiacich. Pri svojej výzdobe zachádza podľa jeho vlastných slov do extrémov. Jeho dom je francúzsky, z čias Tudorovcov.

09:19:47 zábery na rôzne smrtky a lebky,
09:20:44 na obrazovke zobrazený stôl celý od krvi so zakrvaveným sekáčom a atrapou ľudskej pečene,
09:20:46 prestrih na dom súťažiaci M.. Na ničom, čo pripomína posmrtné lôžko, leží zavinutá strašidelná figúra v životnej veľkosti. Nad ňou stoja dve vedľa seba umiestnené smrtky, ktoré sa na ňu pozerajú. Menšia figúra stojí vedľa nich. Všade okolo sú na žltu a na červeno svietiace sviečky. Figuríny a smrtky sú nasvietené na fialovo a okolo nich je tma, v ktorej vidno iba svetlo sviečok.
09:22:37 na pavučinami opradenom stojane je vidno zakrvavený zošit,

09:22:47 odrezaná atrapa ženskej hlavy s červenými vlasmi visiaca na stene,
09:22:50 set záberov zobrazujúci veľký stôl v jedálni, za ktorým sedia dve smrtky. Na stole je možno vidieť lebku, odrezanú ruku a nohu a na tanieroch položené rôzne iné napodobeniny orgánov ako oko, kosti, obličky. Na zlatom tanieri je „kolekcia výkalov“ a červov. Na stole je položený aj mŕtvy potkan so zapichnutým nožom do chrbta,
09:23:06 A. v rozhovore s M.: „Myslím, že tu máme kolekciu výkalov ... áno ... a červov, vzorka ... toto sa mi páči.“ ... „Výkal toujours, výkal dňa.“
09:23:20 M.: „Páči sa mi tá kombinácia hrozivého a zábavného.“
09:23:28 B.: „Ja jednoducho zbožňujem vnútornosti a krv. Som vo svojom živle.“ ... „Bolo tam naozaj na čo pozeráť ... očné bulvy, bolo to skvelé jedlo.“
09:23:29 v zábere je vidno na stole umiestnenú časť ľudskej lebky, odseknuté prsty, mozog a oko,
09:23:47 A.: „Ja jednoducho milujem smrť a vzbudzuje to vo mne pokoj. Tá mŕtvola je naozaj blízka môjmu temnému diabolskému srdcu. Je to súčasť toho, kto v skutočnosti som.“
09:24:02 detail na otvorené ústa a zažltnuté veľké zuby zombíka,
09:24:12 detail na zombíka s otvorenými ústami stojaceho nad pomyselným organom, vyrobeným z rúrok PVC,
09:24:14 detail na lebku, ktorá má v jednej očnej jamke červené svetielko,
09:24:50 záber na visiaceho zombíka, pohľad naň evokoval v B. nasledovné: „Páči sa mi tento visiacy zombík, naozaj vyzerá, akoby chcel, aby som ušla s ním, akoby sa snažil zo mňa vysať, Pán Boh vie, čo.“
09:25:26 na pavučinami opradenom stojane je detailne zobrazený zakrvavený zošit, slúžiaci ako kniha návštev,
09:25:31 v zábere vpravo sediace dve kostry na stoličkách. Nasledujú prestrihy na rovnaké predmety, avšak z rozličných uhlov,
09:25:36 záber na sediacu kosť, ktorá pozerá na rakvu, nad ktorou stojí smrťka v čiernom habite,
09:25:49 záber na figurínu svalnatého muža tmavej farby, ležiaceho, do pol pásu obnaženého na hnedom gauči. M.: „vyzerá, ako keby ho niečo bolelo.“
09:26:01 A.: „Toto sú moje obľúbené dekorácie“, kľakne si k rakve. „Tá rakva, zbožňujem, zbožňujem, zbožňujem to, zbožňujem ju.“
Súťažiaci začali diskusiu o rakvách.
09:26:29 B.: „Keby som ja mala doma rakvu, dala by som do nej nejakú mŕtvolu, vytekala by z nej krv a vyliezali črevá.“
Súťažiaci vyšli von, aby si prezreli osvetlenie exteriéru v tme. Nešetria pochvalou. V prestrihoch sa prezentujú rakvy, lebky, smrtky, kostry, náhrobné kamene.
09:28:14 zakrvavený zombík pripomínajúci kanibala s roztvorenými zakrvavenými ústami a vyvalenými zelenými očami, pramene krvi mu stekajú až na hrud',
09:28:14 B. sa o ňom vyjadrí: „Vyzerá to naozaj dobre, páči sa mi tento tu, pretože má na sebe krv.“
09:28:52 zobrazená postava bez hlavy vo fialovej košeli a saku s lebkovými vzormi,
09:28:57 B. o tejto postave: „Mám pocit, že s tou odrezanou hlavou mohol zísť aj trochu ďalej.“
09:29:13 na strašidelnom koňovi visí odrezaná hlava s fúzami a krvou na čele,
09:29:18 detailný záber na zakrvaveného zombíka so zelenými očami. Vychádzal zo zeme, tiekla mu krv z úst, ako keby práve niekoho zjedol,
09:29:22 M.: „B, ty naozaj musíš milovať svojho krvavého muža.“
09:29:25 B.: „Áno, milujem ho.“ ... „Je tu krv, zbožňujem zombíkov. Vychádzal zo zeme, tiekla mu krv z úst, ako keby práve niekoho zjedol. Mal zelené oči, krásne zelené oči.“ ... „Dokonalý.“

Prehliadka Z. domu sa skončila. V záberoch nasledujú prestrihy na rôzne strašidelné zákutia a atrapy z Z. domu.

B. dom:

B. verí, že súťaž vyhrá. Víta súťažiacich vo svojom dome plnom halloweenských artefaktov.

09:31:15 záber na zakrvaveného zombíka v sivohnedom habite s vycerenými zubami,

09:31:22 M.: „Bože môj, toto je naozaj veľmi krvavé miesto.“

09:31:22 záber na zakrvavenú miestnosť s visiacou hlavou a odrezanou zakrvavenou rukou a nohou,

09:32:07 záber na zombíka s vycerenými zubami a vyplazeným jazykom odetého do zakrvavenej bielej mikiny. Zábery na plastovú kostru visiacu na strome a náhrobné kamene s nápismi ako napr. „Buried Alive” - „Pochovaný zaživa.”

09:32:24 záber na kostru s otvorenými ústami opradenú veľkou pavučinou,

09:32:38 detail na mumifikovanú figurínu, resp. kostru s otvorenou brušnou dutinou a vnútornosťami, visiacu pred oknom s fialovými závesmi a bielou záclonou v pozadí,

09:33:02 detailný záber na odrezanú visiacu ľudskú hlavu, ktorej z úst, nosa, očí, čela a ušnic trčia červy,

09:33:05 na hnedom stole ležiaca lebka (položená na knihách a za ňou odseknutá ruka),

09:33:26 znovu detail na kostru s otvorenou brušnou dutinou, visiacu pred oknom s fialovými závesmi a bielou záclonou v pozadí, detail na jej vnútornosti,

09:33:51 opäť detail na odrezanú červivú hlavu visiacu na zelenkavom lustri

Súťažiaci vojdú do kuchyne, ktorá svojim vzhľadom pripomína hororový film. Skrinky v kuchyni sú obvešané zakrvavenou bielou látkou, na strope visia hrnce a v strede nasledujúceho záberu je veľká strieborná chladnička, na ktorej leží torzo tela v jeansoch,

09:35:58 v prestrihuje vidno zakrvavený stôl, na ktorom leží zakrvavený pekáč a pečeň,

09:36:03 detailné zobrazenie odseknutého prsta na kuchynskej linke, spolu so zakrvaveným balením mäsa a švábom.

V nasledujúcom prestrihu na stene visiaci hnedá drevená tabuľa s nápisom BUTCHER SHOP so sekáčom a dvoma odseknutými prstami, naľavo visí odrezaný prst a zakrvavené kliešte,

09:36:07 Z.: „Toto je jedno tučné mŕtve telo.” ... „Tá kuchyňa bola jednoznačne skvelo odvedená práca. Do nohavíc napchala črevá a dala na to krv. Je to veľký človek, je to pekná mŕtvola.”

09:36:10 detailný záber na torzo ľudského tela v jeansoch rozseknutého napoly, umiestnené na kuchynskej chladničke striebornej farby, s dôrazom na vnútornosti,

09:36:13 na košíku s ovocím visí napodobenina ľudského mozgu,

09:36:17 ešte jeden záber na vyššie uvedené rozseknuté telo,

09:36:24 M.: „Toto už dáva celej veci zmysel. Všetky tie krvavé handry a visiace veci. Mám pocit, že som v nejakom hororovom filme. Všetko bolo krvavé, všade.”

09:36:34 A.: „Milujem krv a vnútornosti.”

09:36:39 detailný záber na pečeň, nachádzajúcu sa na zakrvavenej kuchynskej linke,

09:36:39 Z.: „Čo je toto? Toto je pečeň? Ja pečeň nejem.”

09:36:45 z antikorového hrnce umiestneného na sporáku trčí atrapa ľudskej nohy,

09:37:26 na obrazovke nádoba s vodou, v ktorej plávajú atrapy buliev ľudských očí modrej farby. Súťažiaci vychádzajú z domu, aby si prezreli osvetlenie v záhrade.

09:39:09 v prestrihu sa okrem iných strašidelných artefaktov objaví záber na zombíka s vycerenými zubami a vyplazeným jazykom odetého do zakrvavenej bielej mikiny.

09:39:18 M.: „Všimla som si osobu, ktorá chodila tam a späť. Myslela som si, že je to nejaká žena, ktorá sa potuluje okolo domu, kým som neuviedla v jej ruke nohu so zakrvaveným koncom.”

V záberoch je možné pozorovať množstvo bábik, ktoré jedna zo súťažiacich nazvala „škôlkou”. Bábiky personifikovala ako deti. Bábiky boli povešané na stromoch, niektoré boli pohodené na zemi, niektoré mali iba hlavy.

09:39:31 A.: „Škôlka. Ó, detičky. Dieťa. Detičky.”

09:39:37 M.: „Páči sa mi myšlienka so stromom plným detí.”

09:39:40 záber na bábiku, ktorá si akoby požíra svoju pravú nohu,

09:39:39 A.: „Strom s detičkami sa mi páčil. Páči sa mi to dieťa, ktoré si papá svoju nohu. Nebola som až taká očarená dovtedy, kým sme tadiaľ nezačali prechádzať. Potom som názor zmenila. Na tých bábikách je niečo strašidelné.”

09:39:55 M.: „Áno, rozhodne sa mi to páči. Toto na hojdačke je milé.”

09:40:59 Z.: „Tie hlavy ma vždy vzrušovali.“

09:40:02 A.: „Čakala som na nejaké prekvapenia, očarenie, ale bola som očarená len trochu.“

09:40:06 M.: „Kto vešia bábätká na stromy? Je to na Halloween celkom dobrý nápad.“

09:40:10 Z.: „Ale je to čudné.“

09:40:45 skutočná žena ležiaca na kovovom ležadle bez matracu, prikrytá do pol pásu bielou plachtou so zakrvaveným krkom a lícami, držiaca si ľavou rukou niečo ako vlastné vnútornosti, ktorá akoby od bolesti načahuje pravú ruku,

09:40:48 záber na obézneho muža (akoby mäsiar) v košeli sivej farby sa pýta: „Ste hladní? Toto je odpad, dám vám niečo čerstvé.“

09:40:54 mäsiar s čiernymi rukavicami a sekáčom odsekol ľudskú ruku,

09:40:57 ukázalo sa, že mäsiar mal akoby odseknúť „čerstvú“ končatinu skutočnému mužovi, ktorý vykrikol od bolesti, v prestrihu je záber na jeho vyholenú hlavu,

09:41:00 Z. tento zážitok okomentoval slovami: „Keby ste tadiaľ len prechádzali, myslím, že by vás to na smrť vyľakalo.“

09:41:05 ten istý mäsiar odsekol aj napodobeninu ľudskej nohy.

Prehliadka B. domu sa skončila. Nasledujú zábery na jednotlivé artefakty z jej domu, napr. odseknutá visiaca hlava pred domom, zombíci spolu so záberom na rozseknuté telo, umiestnené na kuchynskej chladničke striebornej farby, s dôrazom na črevá, resp. vnútornosti. B. si želá, aby vďaka nej mali spolusúťažiaci nočné mory.

I. prerušenie

09:42:21 zvukovo-obrazový predel - upútavka na program Prison Break: Útek z väzenia (JSO L 12)

zvukovo-obrazový predel

09:42:30 - 09:43:59 reklamný blok v trvaní 1 min. 29 sek. (Muconasal Plus, Deichmann, Prostamol Uno, Monte)

zvukovo-obrazový predel

upútavkový blok: C.S.I. Miami (JSO L 12), Ano, Šéfe! USA (JSO L 12), Kolabs (JSO L 12)

09:45:29 - 09:45:58 reklama v trvaní 29 sekúnd (Rik)

zvukovo-obrazový predel (oznámenie o programe Po čom ženy túžia - JSO L 12)

09:46:05 pokračovanie programu Najlepší dom vyhráva - USA

A. dom:

Súťažiaci prichádzajú do A. domu.

09:46:29 Z. komentuje pohrebný voz zaparkovaný pred A. domom: „Tento pohrebný voz s rakvou je skvelý. Tu býva niekto, koho zaujímajú duchovia alebo vyvoláva duchov. Asi čarodejnica.“

09:46:50 B.: „Vidím tu nejaké náhrobné kamene. Mám rada náhrobné kamene. Je to halloweenske. Tá temnejšia stránka Halloweenu.“

09:47:14 prestrih na smrtku, ktorá sedí na trojkolke. Má upírie zuby. Krv jej steká z úst. Oči vyvrátené, bez zreníc, v strede čela stopa po guľke. M. ju pozdraví slovami: „Ahoj, zlatko.“

09:47:15 „Ked' som prvýkrát uvidela A., pripomínala mi krásnu vrahyňu so sekerou a myslím, že tento dom tiež tak bude vyzerať. Bude v ňom žiť krásna vrahyňa so sekerou.“

Štýl A. domu bol gotický, temný a viktoriánsky. Dom nemusela veľmi vyzdobovať, pretože ho má v skutočnosti strašidelný. A. odchádza a necháva súťažiacich, aby si prezreli jej dom. Z. sa vyjadrí o tajomnosti jednej z izieb.

Pri prehliadke domu sa striedali v jednotlivých prestrihoch nasledovné zobrazenia:

09:48:09 záber na smrtku, resp. kostru ležiacu v tmavohnedej drevenej rakve obloženej kvetmi, na ktorej je umiestnený kríž, nasleduje prestrih na detail ľudskej lebky,

09:48:14 M.: „Tá obývačka bola úžasná, ale nezostala by som tam sama ani keby ste mi za to zaplatili.“

09:49:24 záber na zombíkov sediacich za stolom,

09:49:37 a 09:50:11 detailný záber atrapy mozgu na bielom vzorkovanom tanieri. Je umiestnený na stole s červeným obrusom medzi ostatnými taniermi, fľašou a kartami,

09:50:20 zviera, zachytené na konári na stene drží v zuboch napodobeninu odrezaného ľudského prstu, súťažiaci sa blížia ku dverám kúpeľne,
09:50:27 na bielych dverách v chodbe sú pozorovateľné stopy krvi,
09:50:32 kúpeľňové umývadlo so zlatou armatúrou. Na jeho ľavej strane sa nachádza tekuté mydlo, na pravej držiak na klasické mydlo. Sú na ňom stopy krvi a leží v ňom zakrvavená sekera, položená na krvavom obrúsku.

V nasledujúcom prestrihu je vidno vaňu čiastočne naplnenou falošnou krvou, v ktorej sú položené atrapy odrezaných rúk a nôh, spolu s napodobeninou mozgu. Po celej vani sú krvavé odtlačky. V ďalšom prestrihu atrapa muža zabaleného v zakrvavenej fólii so srdcom ležiacim na hrudi,

09:50:42 v kúpeľni visiaca atrapa zakrvavenej odtrhnutej ľudskej nohy,
09:50:57 v krvavom lavóre na podlahe kúpeľne sa nachádza napodobenina odtrhnutej ľudskej ruky,
09:50:58 Z.: „Máme tu kúsok tiel, po celej miestnosti je krv. Jednoducho je to oveľa lepšie. Bola tam sekera, boli tam časti tiel. Na mňa to pôsobilo uvoľňujúco."
09:51:12 B.: „Presne o tomto je Halloween, napchaj mi to do vrečka." ... „Kiež by som so sebou mala slamku! Rada by som to ochutnala."
09:51:22 Z.: „Ty tú krv zbožňuješ"
09:51:23 B.: „Myslím, že je to želé"
09:51:25 M.: „Nie som zástankyňou krvi, ale v tejto situácii dávam B. voľnú ruku, pretože sa mi páči spôsob, akým to bolo urobené. Všade tam kde bola krv. Bolo to špičkové. Veľmi pekné"

Súťažiaci odchádzajú zo zakrvavenej kúpeľne do podkrovia. To je temné, plné strašidelných bábik.
09:52:10 Z.: „Videla si to? Ten zombík na podlahe vstal a kopol ma do rozkroku." „Strašidelné, páčilo sa mi to"
09:52:46 M.: „Toto je pekné. Je to malé dievčatko. Deti sú vždy strašidelné. Keď sú stuhnuté od hrôzy."
09:52:53 Z.: „Tu je to naozaj strašidelné"
09:52:55 B.: „Mám odpor k strašidelným deťom a bábiky sú samy o sebe dosť strašidelné. To, čo urobila bolo, že jej vytiahla hlavu a pozrite sa, čo je vo vnútri. Malé svetielko. Šikovný spôsob, ako dosiahnuť, aby bábiky svietili. V mojom prípade sa však netočí všetko okolo krvi."

Súťažiaci po prehliadke podkrovia vychádzajú von z domu a prezerajú si výzdobu exteriéru. Zábery na smrtky, kostry, zombíkov, upírov, diabla v okne a náhrobné kamene. Podľa vyjadrenia M. vyzerala predzáhradka hrôzostrašne.

09:54:09 Z.: „Podľa mňa je cintorín tá najdôležitejšia súčasť Halloweenu. Ľudia tu vstávajú z mŕtvych, tie uväznené duše, to sa mi spája s Halloweenom viac ako krv a vnútornosť"

Na záver prehliadky súťažiaci hodnotili a bodovali uvedený dom.

Dom M.:

Súťažiaci prichádzajú do domu M., federatívneho radového domu. Prestrihy na strašidelné skulptúry vytvorené samotnou M.. A. nazvala výzdobu exteriéru umením. M. nazvala svoju výzdobu festivalom duší. Skulptúry sú mixom ľudských podôb, zvieracích, mystických tvorov. Súťažiaci začínajú s prehliadkou M.inho domu. Výzdobu považujú za strašidelnú, podobajúcu sa rozprávčkovej knižke. Táto výzdoba je podľa ich vyjadrení umeleckým Halloweenom. A. považuje použitie dvoch farieb (čiernej a sivej/bielej) za strašidelné. Z. nazval prezentované skulptúry za krížencov zvierat a ľudí - napr. napoly človek. napoly zebra, napoly človek, napoly žirafa. Niektoré z postáv považovali súťažiaci za škriatkovské víly.

09:58:46 na niečom, čo pripomína posmrtné lôžko, leží zavinutá strašidelná figúra v životnej veľkosti. Nad ňou stoja dve vedľa seba umiestnené smrtky, ktoré sa na ňu pozerajú. Menšia figúra stojí vedľa nich. Všade okolo sú na žltu a na červeno svietiace sviečky. Figuríny a smrtky sú nasvietené na fialovo a okolo nich je tma, v ktorej vidno iba svetlo sviečok. Jednotlivé figúry sú detailne zobrazené v

nasledujúcich prestrihoch. Sú charakteristické tým, že majú veľké oči, zvláštne formované tvárové časti tela aj samotné telá. Figuríny pôsobia bizare a pochmúrne. Súťažiaci po prezretí domu vychádzajú von a rozsvetujú osvetlenie exteriéru. Objavujú sa čierne svetlá a na ich pozadí biele siluety M.iných bizarných figurín.

Posledná prehliadka skončila a nasleduje finálne vyhodnotenie všetkých domov.

Počas hodnotenia domov sa v prestrihu objavil záber na Z., ktorý si zapaluje cigaru ležiac v rakve. Nad rakvou stojí smrčka v tmavom habite.

10:03:19 detailný záber na zakrvaveného zombika so zelenými očami, ktorý bol po „krvavej hostine“,

10:03:28 v zrkadle postriekanom krvou zobrazená účastníčka súťaže A. so sekerou.

10:03:33 v zábere B. v čiernom kostýme so zelenou maskou na očiach vedľa zubatého zombika s veľkým vyplazeným jazykom v bielom zakrvavenom habite,

10:03:35 prestrihy, v ktorých je zobrazená visiaca atrapa zakrvavenej odrezanej hlavy a odtrhnutá zakrvavená napodobenina ľudskej nohy,

Súťažiaci nasadajú do pohrebného vozu a odchádzajú k víťaznému domu.

10:04:16 v zábere sa objaví mäsiar s čiernymi rukavicami, ktorý sekáčom odsekol napodobeninu ľudskej ruky.

Víťazom súťaže sa stal Z..

10:07:10 koniec programu Najlepší dom vyhráva - USA

Odporkyňa ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom č. 308/2000 Z.z. Jej zákonným poslaním, a teda zároveň povinnosťou, je presadzovať záujmy verejnosti a taktiež ochraňovať záujmy verejnosti pred možným negatívnym vplyvom zvukových či zvukovo-obrazových programov vysielaných v dostupných médiách. Ak pri plnení tejto povinnosti dospeje k záveru, že konaním konkrétneho, pozorovaného subjektu došlo alebo dochádza k porušovaniu zákona, je oprávnený podľa § 64 a nasl. zákona č. 308/2000 Z.z. uložiť sankciu.

Program Najlepší dom vyhráva - USA odvysielaný v rámci programovej služby WAU v inkriminovanom čase, t.j. dňa 20.03.2015 v čase o cca 09:15 hod. obsahuje podľa názoru najvyššieho súdu scény, ktoré jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností zobrazujú predmety vyvolávajúce strach a obsahujú zobrazenie prostredia v tmavých a pochmúrnych farbách, a teda zvukovo-obrazový záznam predmetného programu je nutné klasifikovať ako nevhodný a neprípustný pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov. Navrhovateľka teda konala a postupovala v rozpore s ustanovením § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., nakoľko nesprávne uplatnila systém Jednotného označovania, a to v súvislosti s klasifikáciou programu podľa vekovej vhodnosti, keď predmetný program kvalifikovala ako univerzálny program.

Navrhovateľka v odvolaní namietala, že odporkyňa nevykonala dokazovanie, resp. že vykonané dokazovanie bolo v rozpore s ustanoveniami správneho poriadku, nakoľko v administratívnom spise sa nenachádza zápisnica o vykonaní dôkazu podľa § 22 ods. 1 správneho poriadku. K uvedenému najvyšší súd uvádza, že obsahom pripojeného administratívneho spisu je i prepis/popis skutkového stavu obsahujúci doslovný prepis posudzovaného programu, a teda absencia zápisnice o vykonanom dokazovaní nie je podľa názoru najvyššieho súdu takou vadou, ktorá by mohla spôsobiť nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Na podporu svojho tvrdenia poukazuje najvyšší súd aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6SŽ/21/2012 zo dňa 29.05.2013, podľa ktorého „Zákondarca v právnej norme § 32 ods. 1 správneho poriadku stanoví povinnosť správneho orgánu presne a úplne zistiť skutočný stav veci a za týmto účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie s úpravou, že pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania, pričom postup, akým spôsobom má správny orgán si zadovážiť potrebné podklady pre rozhodnutie, neustanovuje. Inštitút

spisovania zápisnice (§ 22 správneho poriadku) je spätý so zásadou písomnosti správneho konania. Zápisnica predstavuje písomný záznam o vykonanom procesnom úkone správneho orgánu, účastníka konania, zúčastnenej osoby, resp. ďalších subjektov v správnom konaní, ktorý vyhotovuje správny orgán. Zápisnica, ak ju bolo v konkrétnom konaní potrebné v zmysle zákona vyhotoviť, je súčasťou spisu rovnako ako ďalšie listové záznamy správneho orgánu zachytávajúce rôzne ďalšie skutočnosti ohľadne konania. Zákonodarcu v správnom poriadku ustanovuje, že správny orgán spisuje zápisnicu pri ústnom podaní, pri dôležitom úkone v konaní a pri ústnom pojednávaní, ako aj, ak vo veci koná a rozhoduje kolektívny správny orgán pri hlasovaní. V správnom poriadku výslovne stanovuje prípady, kedy je správny orgán povinný spísať zápisnicu (§ 17 ods. 3, § 19 ods. 1, § 53), z ktorej právnej úpravy je možné prijať záver, že v ostatných prípadoch je podľa okolností na zvážení správneho orgánu, ktoré úkony v konaní bude považovať za dôležité vychádzajúc z dikcie „najmä“, „pokiaľ v danom prípade Rada nespísala zápisnicu o tom, ako sa jej členovia oboznámili s podkladmi pre vydanie rozhodnutia, predovšetkým o tom, ako sa oboznámili so záznamom odvysielaného programu resp. s popisom/odpisom tohto záznamu, nedopustil sa v konaní takej vady, ktorá by mala za následok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia. A vzhľadom k tomu, že v danom prípade rada nespísala takúto zápisnicu, ani netvorí súčasť administratívneho spisu, nemohlo dôjsť k naplneniu dôvodov pre zrušenie rozhodnutia podľa § 250j ods. 3 OSP tak, ako to žiadal navrhovateľ. "

„Podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku spôsob zisťovania skutkového stavu ohliadkou je len jedným z možných podkladov pre jeho zistenie a premietnutie záznamu z vysielania nie je ohliadkou na mieste samom, ale je priamo jedným z dôkazov pre zistenie skutkového stavu veci. ... Vzhľadom na skutočnosť, že skutkový stav o dodržiavaní povinnosti podľa zákona o vysielaní a retransmisii bol zisťovaný z obrazového a zvukového záznamu vysielania, ktorý v rozhodnutí je prepísaný do písomnej formy, odporkyňa postupovala v súlade s § 34 ods. 1 správneho poriadku s tým, že dostatočne zistila skutkový stav potrebný pre rozhodnutie o porušení povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 3 a v § 36 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii." (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 4/2015-11 zo dňa 14.01.2015).

Pokiaľ ide o ochranu maloletých, vyhláška obsahuje podrobnú úpravu označovania zvukových diel, ako aj ich klasifikáciu ako nevhodných a neprístupných pre vekové skupiny maloletých do 18, 15, 12 a 7 rokov. Zákon č. 308/2000 Z.z., ako aj vyššie uvedená vyhláška, sú každému dostupné, nakoľko sú uverejnené v Zbierke zákonov a ich ustanovenia sú formulované dostatočne presne a zrozumiteľne. Najvyšší súd pripomína, že vplyv na psychický a morálny vývin maloletých majú médiá v čoraz väčšom rozsahu. Odvysielanie programu, v ktorom sú zobrazené predmety vyvolávajúce strach, či prostredie v tmavých a pochmúrnych farbách tak, ako tomu bolo v prípade odvysielaného programu Najlepší dom vyhráva - USA, môže mať veľmi negatívny vplyv na maloletého diváka. Scény popísaného charakteru môžu u maloletého diváka do 7 rokov vyvolávať strach, či zdesenie a v konečnom dôsledku môžu mať negatívny vplyv na jeho ďalší psychický vývoj. Maloletý divák do 7 rokov ešte nemá natoľko rozvinuté rozumové schopnosti, aby si uvedomil, že odvysielané scény nezobrazujú reálne, skutočné postavy či prostredie, že sa jedná len o hranú, predstieranú scénu. Aj z tohto dôvodu je nevyhnutné, aby programy s takýmto obsahom boli označené príslušným piktogramom, v súlade s ustanoveniami vyhlášky a zákona č. 308/2000 Z.z. tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere zabezpečená ochrana maloletého diváka.

K obmedzeniu ústavou garantovaného práva na slobodu prejavu najvyšší súd uvádza nasledovné:

Podľa čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon. Cenzúra sa zakazuje. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Ústava Slovenskej republiky v citovanom čl. 26 garantuje slobodu prejavu, avšak toto právo nie je garantované absolútne. Článok 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky obsahuje podmienky obmedzenia pre slobodu prejavu.

„Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“

Z citovaného ustanovenia Ústavy SR vyplýva, že slobodu prejavu je možné obmedziť na základe kumulatívneho splnenia troch podmienok, a to:

- obmedzenie vyplýva zo zákona = podmienka legality,
- musí byť nevyhnutné v demokratickej spoločnosti = podmienka proporcionality,
- a sleduje legitímny cieľ = podmienka legitimacy.

Čo sa týka podmienky legality a legitimacy, tak v tomto prípade sa stotožňujeme s názorom odporkyne uvedeným v jej rozhodnutí na str. 10 a 16 a súhlasíme, že obe tieto podmienky boli naplnené. Podmienka legality vychádza z ust. § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. Podmienka legitimacy je tiež splnená, nakoľko ustanovenia zákona č. 308/2000 Z.z. a vyhlášky vychádzajú z potreby ochrany maloletého diváka pred obsahom, ktorý by mohol mať negatívny vplyv na jeho osobnostný vývin, a teda vychádza z potreby ochrany verejného záujmu chráneného Ústavou SR - ochrana mravnosti maloletých. Najvyšší súd konštatuje, že právo na slobodu prejavu bolo obmedzené na základe zákona č. 308/2000 Z.z., ktorý zakotvuje potrebu ochrany maloletého diváka pred obsahom, ktorý by mohol mať negatívny vplyv na jeho osobnostný vývin, čím sa naplňa požiadavka legality a legitimacy.

Proporcionality je možné vnímať v dvoch rovinách. Prvou je obmedzenie slobody prejavu zakotvením určitých konkrétnych povinností všeobecne záväzným právnym predpisom, v našom prípade ust. § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z.. Zákonodarca tu využil svoje ústavné splnomocnenie formulované v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR na zakotvenie určitého obmedzenia voči slobode prejavu. Avšak samotné skúmanie tejto roviny, ako aj vhodnosť tohto ustanovenia, už neprináleží odporkyni, ale zákonodarcovi. Samotná aplikácia § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., t.j. subsumácia tohto ustanovenia na konkrétny prípad, je už druhá rovina podmienky proporcionality a v tejto rovine je už odporkyňa oprávnená a povinná konať v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z..

V našom prípade odporkyňa po posúdení nevhodných obsahov v diele podľa § 1 ods. 5 vyhlášky dospela k záveru, že program Najlepší dom vyhráva - USA, mal byť klasifikovaný ako nevhodný pre maloletých do 7 rokov a tento program nemal byť klasifikovaný ako univerzálny program, ako to urobil vysielateľ. Pri posúdení kritéria proporcionality je potrebné brať ohľad na cieľ uvedený v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, čo je ochrana psychického vývinu maloletých a to takým vhodným opatrením, aby došlo k naplneniu uvedeného cieľa. Sankcionovanie navrhovateľky zo strany odporkyne za porušenie jej povinnosti uvedenej v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. odvysielaním predmetného programu, ktorý obsahoval predmety vyvolávajúce strach ako aj zobrazenie prostredia v tmavých a pochmúrnych farbách, ktoré boli náležité zistené a ktoré vyplývajú z riadne zisteného skutočného stavu je možné hodnotiť a sa javí tak, že uvedené kritérium proporcionality naplňa. Na základe vyššie uvedeného sme toho názoru, že došlo aj k splneniu podmienky proporcionality.

V niektorých situáciách však musí sloboda prejavu ustúpiť. Limitujúce klauzuly v čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia slobody prejavu, pričom ide o obmedzenia, ktoré musia zodpovedať vždy demokratickému charakteru spoločnosti („opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné“).

Rozhodnutie súdu v takomto prípade musí vychádzať zo zásady proporcionality, byť vyvážené a do práva na slobodu prejavu zasahovať, len ak je to nevyhnutné. Čl. 26 ods. 4 Ústavy a čl. 10 ods. 2 Dohovoru explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia slobody prejavu, pričom ide o obmedzenia, ktoré musia zodpovedať vždy demokratickému charakteru spoločnosti („opatrenia v demokratickej

spoločnosti nevyhnutné"). Dôvodom takéhoto obmedzenia môže byť aj „ochrana práv a slobôd iných".

Čo sa týka samotného uskutočnenia testu proporcionality zo strany odporkyne v jej rozhodnutí, sme toho názoru, že bolo vykonané správne a vhodne na daný prípad. Rozhodnutie odporkyne je riadne odôvodnené, vykazuje všetky náležitosti, ktoré má mať, je vydané na základe správnych skutkových a právnych záverov.

Najvyšší súd záverom konštatuje, že navrhovateľka sa svojím konaním nesporne dopustila porušenia ustanovenia § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., keď program obsahujúci predmety vyvolávajúce strach a zobrazenie prostredia v tmavých a pochmúrnych farbách klasifikovala ako univerzálny program. Podľa vyhlášky je však vylúčené, aby program obsahujúci predmety vyvolávajúce strach a zobrazenie prostredia v tmavých a pochmúrnych farbách bol zatriedený do kategórie univerzálnych programov, bez označenia piktogramom Jednotného systému označovania. Navrhovateľka vo svojom odvolaní neuviedla jediný relevantný dôvod, ktorý by vyvrátil porušenie povinnosti stanovenej v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. Navrhovateľka sa obmedzila iba na všeobecné námietky týkajúce sa nedostatočne vykonaného dokazovania, či na opakovane uvádzané námietky týkajúce sa obmedzenia práva na slobodu prejavu.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení odporkyňou, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/65/2015 zo dňa 10.11.2015 podľa §250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu v znení účinnom od 1. októbra 2012, podľa ktorého je navrhovateľka povinná zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 500,- € za konanie, keďže vo veci nemala úspech.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.